

- c) V prípade čo len čiastočne zápornej odpovede na otázku b):

Možno náklady namiesto toho preukázať prostredníctvom ohodnotenia na základe analytického nákladového modelu?

Ktoré metodické a iné obsahové požiadavky musí takáto alternatíva ohodnotenia spĺňať?

- d) Má národný regulačný úrad v rámci svojich právomocí podľa článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia (ES) č. 2887/2000 pri skúmaní nákladovej orientácie takzvanú diskrečnú právomoc, ktorá podlieha len obmedzenej súdnej kontrole?

- e) V prípade kladnej odpovede na otázku d):

Vzťahuje sa táto diskrečná právomoc najmä aj na metódu výpočtu nákladov, ako aj na otázky stanovenia primeraných kalkulačných úrokov (z cudzieho kapitálu a/alebo vlastného kapitálu) a primeraných dôb odpisovania?

Kde sú hranice tejto diskrečnej právomoci?

- f) Slúžia požiadavky nákladovej orientácie prinajmenšom aj na ochranu práv súťažiteľov ako užívateľov, a síce s tým dôsledkom, že títo súťažitelia si môžu uplatňovať právnu ochranu proti poplatkom za pripojenie, ktoré nie sú orientované na náklady?

- g) Znáša notifikovaný operátor nevýhodu vyplývajúcu z nepreukázateľnosti (dôkazné bremeno), ak náklady nie sú úplne alebo z časti preukázateľné pri výkone dohľadu podľa článku 4 nariadenia (ES) č. 2887/2000 alebo v súdnom konaní, ktoré naň nadväzuje?

- h) V prípade kladnej odpovede na otázky f) a g):

Znáša notifikovaný operátor dôkazné bremeno nákladovej orientácie aj vtedy, ak súťažiteľ ako užívateľ žalobou napadne schválenie poplatkov vydané regulačným úradom podľa vnútroštátneho práva s odôvodnením, že schválené poplatky za pripojenie sú v dôsledku chýbajúcej nákladovej orientácie príliš vysoké?

Odvolanie podané 3. februára 2006: Luigi Marcuccio proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 24. novembra 2005 vo veci T-236/02: Luigi Marcuccio proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-59/06 P)

(2006/C 96/06)

(Jazyk konania: taliančina)

Luigi Marcuccio podal 3. februára 2006 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 24. novembra 2005 vo veci T-236/02: Luigi Marcuccio proti Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupuje L. Garofalo, advokato.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

Zrušil napadnutý rozsudok a vyhovel návrhom odvolateľa.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Odvolateľ tvrdí, že rozsudok Súdu prvého stupňa obsahuje právne vady z dôvodu:

1. skreslenia a prekrútenia skutočností a tvrdení odvolateľa uvedených v jeho písomných podaniach, z ktorých vyplynuli podstatné skutkové nepresnosti v zisteniach Súdu prvého stupňa;
2. že sa nerozhodlo o niekoľkých podstatných otázkach prejednáanej veci;
3. procesnej vady takej povahy, ktorá nenapraviteľne poškodila záujmy odvolateľa;
4. úplný nedostatok odôvodnenia niekoľkých rozhodujúcich bodov prejednáanej veci, najmä z dôvodu nedostatočného dokazovania, zmätočnosti, protirečivosti, nedostatočnosti, neprimeranosti, tautológie, ľubovôle, nezvratnosti a nelogickosti či už hlavných alebo dovedených dôvodov uvedených v odôvodnení;
5. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia článku 26 druhého odseku Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev;
6. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu práva na obhajobu, a neodôvodnené a nelogické neuznanie príslušnej judikatúry;

(¹) Ú. v. ES L 336, s. 4; Mim. vyd. 13/026, s. 83.

7. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu odôvodnenia, a neodôvodnené a nelogické neuznanie príslušnej judikatúry;
8. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu proti-rečivosti odôvodnenia;
9. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu nena-padnutelnosti prípravných úkonov;
10. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu stano-viska;
11. chybného výkladu a nesprávneho uplatnenia pojmu nezmeniteľnosti vydaného rozhodnutia.

Žaloba podaná 6. februára 2006 Komisiou Európskych spoločností proti Helénskej republike

(Vec C-67/06)

(2006/C 96/07)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Minás Konstantinidis a Amparo Alcover San Pedro, členovia právneho servisu Komisie, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 6. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Helénskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Helénska republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/49/ES ⁽¹⁾ z 25. júna 2002, ktorá sa týka posudzovania a riadenia environmentálneho hluku, a v každom prípade tým, že predmetné opatrenia neoznámila Komisii, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;
- zaviazal Helénsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 18. júla 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 189, 18.7.2002, s. 12; Mim. vyd. 15/007, s. 101.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht Köln z 19. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Planzer Luxembourg Sàrl proti Bundeszentralamt für Steuern

(Vec C-73/06)

(2006/C 96/08)

(Jazyk konania: nemčina)

Finanzgericht Köln podal uznesením z 19. januára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Planzer Luxembourg Sàrl proti Bundeszentralamt für Steuern a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 8. februára 2006.

Finanzgericht Köln žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Vyplývajú z osvedčenia o štatúte platiteľa dane, ktoré zodpovedá vzoru v prílohe B ôsmej smernice Rady 79/1072/EHS zo 6. decembra 1979 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu ⁽¹⁾, záväzné účinky alebo nevyvrátiteľná domnienka pre usadenie podniku v štáte, v ktorom bolo osvedčenie vystavené?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Má sa pojem „pracovisko...“ z ktorého sa uskutočňovali obchodné operácie [sídlo hospodárskej činnosti – *neoficiálny preklad*]“ v zmysle článku 1 bod 1 trinástej smernice vykladať tak, že sa ním rozumie miesto, v ktorom má spoločnosť štatutárne sídlo,

alebo miesto, z ktorého sa prijímajú rozhodnutia obchodného vedenia,

alebo miesto, z ktorého sa prijímajú zásadné rozhodnutia pre bežnú prevádzkovú činnosť?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 331, s. 11; Mim. vyd. 09/001, s. 79.